

at det da er ønskeligt, at der bliver saa lidt som muligt at udjævne i dette Fællesudvalg. Derfor har jeg og de to ærede Medlemmer, som staa paa samme Standpunkt som jeg ikke deltaget i at stille andre Endringsforslag end Forslagene under Nr. 5, 8 og 9, som vi have Grund til at antage ere saadanne, at Ministeren vil gaa ind paa dem, og dernæst Forslagene under Nr. 2 og 3, som indeholde det egentlige Differentpunkt, idet vi ganske vist have troet, at det ubetinget vilde være uheldigt for Debliffet at give efter heri, naar Loven alligevel skal i et Fællesudvalg for denne Different's Skyld, men jeg skal dog baade for mit eget og for de to nævnte andre ærede Medlemmers Bedkommende, som i dette Punkt nærmest slutte sig til min Betragtningssmaaade, tilføie, at hvis den høitærede Minister ved nærmere Overveielse skulde tro, at han kan modtage Mæglingforslagene i deres Helhed og som saadanne, — altsaa som Mæglingforslag — anbefale dem til Vedtagelse af Landsthinget, ville vi være villige til at indskrænke os til at stemme for Endringsforlaget under Nr. 3 og følgelig opgive Endringsforlaget under Nr. 2.

Ministeren for Kirke- og Underviſningssvæsenet: Det forholder sig ganske vist rigtigt, som den ærede Drdfører bemærkede, at de Spørgsmaal, hvorom de nu foreliggende Endringsforslag dreie sig, have været saa udførlig omtalte saavel i dette som i det andet Thing, at der ikke kan være nogen stor Opfordring til at gaa ind paa en fornyet Drøftelse af dem. Den Opfordring, der tværtimod maatte kunne være dertil, bliver desuden endnu ringere, dersom man kan gaa ud fra den Betragtningssmaaade, som efter Indholdet af Udvalgets Erklæring synes at ligge til Grund for Udvalgets Stilling, og som ogsaa har udøvet en vis Indflydelse paa den Maade, hvorpaa de enkelte Endringsforslag ere stillede, nemlig at denne Sag dog skulde være bestemt til at afgjøres i Fællesudvalg eller rettere sagt ved de Forhandlinger i begge Thing, som ville følge ovenpaa et saadant Fællesudvalg. Hvis denne Betragtning forholdt sig rigtigt, kunde denne Sags eneste Behandling baade

her i Thinget og i det andet Thing siges nærmest at være af ren formel Natur. Denne Betragtningssmaaade Udvalgets staa imidlertid, hvad Erklæringen viser, og hvad den ærede Drdfører ogsaa udtrykkelig bemærkede, i Forbindelse med Udvalgets Opfattelse af Ministerens Stilling overfor de Mæglingforslag, som man fra dens Side har ment at kunne gaa ind paa, hvilken Stilling, efter hvad der blev anført, skulde være af den Besskaffenhed, at man ikke fra Udvalgets Side kunde tænke paa at komme overens med Ministeren om de forskellige Stridsspørgsmaal, hvortil denne Sag har givet Anledning. Det er herom, jeg skal tillade mig at anføre nogle faa Bemærkninger, idet jeg nemlig tror, at denne Stilling maaske dog ikke er opfattet ganske korrekt, fra den ærede Drdførers Side. Jeg maa sige, at jeg overfor enhver som helst, og ikke mindst overfor en Sag som denne, der har været Gjenstand for saa mangfoldige Behandlinger og har trukket saa lang Tid hen, ganske vist vil være meget tilbøjelig til at gaa ind paa Mæglingforslag, saavdt det paa nogen Maade er mig muligt. Det ligger i min Natur at gjøre det, og det vilde ganske vist ikke falde mig vanskeligt i dette Tilfælde, hvis der var en særlig Opfordring dertil. Jeg tror ogsaa, at de Antydninger, som i Udvalget fremkom fra min Side, men som den ærede Drdfører, som sagt, neppe har opfattet ganske rigtigt, i Bidskelligheden vare af den Besskaffenhed, at de maatte siges at indeholde en overmaade billig og naturlig Basis, hvorpaa en Smødefommen fra min Side kunde bygges, og jeg kan derfor endnu ikke opgive Haabet om, at det ved en noget nærmere Belysning heraf maa lykkes mig at bringe det ærede Thing til at gaa ind paa den samme Opfattelse. Jeg kommer herved til med nogle Ord at berøre de tre Hovedspørgsmaal, hvorom Striden nu dreier sig. Med Hensyn til det første Spørgsmaal, nemlig om Husleiegodtgørelser for Professorerne, vil det være beskjendt, ikke blot at Afgjørelsen i Landsthinget med Hensyn til dette Punkt fandt Sted, i Overensstemmelse med Lovforlagets oprindelige Indhold, men derhos, at det fra Landsthingets Side med ganske overordentlig Styrke blev